

Pamata krimināllietas puse

Andreas Wittmann

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2006/126 par vadītāju apliecībām 11. panta 4. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka pasākums, ar ko personas pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts, kas nevar šai personai, kura ir mehāniskā transportlīdzekļa vadītājs, atņemt tās vadītāja apliecību ar pamatojumu, ka uz viņu jau attiecas agrāks nolēmums par vadītāja apliecības atņemšanu, nosaka, ka minētajai personai katrā ziņā noteiktu laiku nevar tikt izsniegta vadītāja apliecība, ir jāuzskata par vadītāja apliecības ierobežošanu, atņemšanu uz laiku vai atņemšanu pavisam šīs tiesību normas izpratnē, kas tādējādi būtu šķērslis visu citas dalībvalsts izsniegto vadītāja apliecību derīguma atzīšanai pirms šī perioda beigām. Apstāklim, ka spriedums, ar ko tika piemērots šis pasākums kļuva galīgs pēc vadītāja apliecības izsniegšanas otrajā valstī, šajā ziņā nav nozīmes tādēļ, ka šī apliecība tika saņemta pēc šī sprieduma pasludināšanas un ka pamati, ar ko pamatoja minētā pasākuma piemērošanu pastāvēja attiecīgās apliecības izsniegšanas dienā.

⁽¹⁾ OV C 372, 20.10.2014.

Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 21. maija spriedums (Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ministre délégué, chargé du budget/Marlene Pazdziej

(Lieta C-349/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Protokols par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā — 12. panta otrā daļa — Nodoklis, kas par labu pašvaldībām tiek iekasēts no personām, kuru īpašumā vai rīcībā ir dzīvojamās telpas šo pašvaldību teritorijā — Maksimālais apmērs — Sociāls pasākums — Algas un citas atlīdzības, ko Eiropas Savienība maksā tās ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, ņemšana vērā

(2015/C 236/28)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: Ministre délégué, chargé du budget

Atbildētāja: Marlene Pazdziej

Rezolutīvā daļa:

Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam pievienotā Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 12. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neliedz tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā, saskaņā ar kuru, nosakot maksimālo apmēru iemaksām attiecībā uz nekustamā īpašuma nodokli ēkai, kas tiek iekasēts par labu pašvaldībām, un šī nodokļa samazināšanas nolūkā tiek ņemta vērā alga un cita atlīdzība, ko Savienība maksā saviem ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem.

⁽¹⁾ OV C 372, 20.10.2014.